

عفی عنه؛ تملک: محمد ظهیر الدین بن ابوالقاسم مهدی در تاریخ ۱۱۶۰ ق، جلد: تیماج، ۵۹ گ (اپ-۵۹)، ۱۵ سطر، اندازه: ۲۲۳۵-۵×۱۲ سم [ف: ۲۲۳۵-۵]

نفی الجبر و التفویض / کلام و اعتقادات / فارسی
nafy-ol jabr va-t tafvīz
 آقا جمال خوانساری، محمد بن حسین، ۱۱۲۵ قمری
 āqā jamāl-e xānsārī, mohammad ebn-e hoseyn (- 1713)
 این رساله را برای حسین علی جان نوشته است.
 [الدریعه ۸۳/۵ ش ۳۲۶]

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۳۲/۳ معزی
 آغاز: ... بر لوح اظهار می‌نگارد که بر هوشمندان خبر و خردمندان بصیر محتجب و مختفی نیست که بنابر اقتضای حکم بالغه؛ انجام: مراد از قول گفتن به زیان حالت و استناد افعال به خود بر تحویست که مذکور شد که با مراد اینست که اهل من چنین و چنین کردن و می‌کنند و با مراد اینست که در من چنین و چنین واقع شده و خواهد شد عصمنا الله واياكم و اياكم من شرور الدنيا ... و حسن الخاتمه ...
 خط: نستعلیق، کا: تستری، محمد بن علی، تا: شعبان ۱۱۷۵ ق؛ دیباچه آقاممال را نقل نکرده؛ جلد: مقوایی، ۷ گ (۱۴۵-۱۵۱ اپ)، اندازه: ۱۵/۵×۲۰/۵ سم [ف: ۷۹-۳۹]

نفی الجبر و التفویض / کلام و اعتقادات / عربی
nafy-ol jabr-e va-t tafvīz

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۸۳۳۵
 آغاز: بسمه الرحمن الرحيم رب العالمين حق حمده و الصلوه على خيرته من خليفته محمد صو المعصومين من عترت؛ انجام: ما يسرنا له لعظم و كبر طوله و كتب مسئولا في شهر ذي الحرام و كتب يمينه الجانيه فيه ۱۲۶۳
 خط: نستعلیق و شکسته، بی کا، تا: ۱۲۶۳ ق، جا: رشت [رایانه]

نفی حجية مطلق الظن = عدم حجية الظن / اصول

فقه / عربی
nafy-u ḥujjīyat-i muṭlaq-izzann = ‘adam-u ḥujjīyat-izzann

هرمی، محمد تقی بن حسینعلی، ۱۲۱۷ - ۱۲۹۹ قمری
 heravī, mohammad taqī ebn-e hoseyn-‘alī (1803- 1882)
 تاریخ تألیف: پنج شنبه ۱۷ شوال ۱۲۴۱
 رساله در نفی حجیت مطلق ظن مشتمل بر افادات استادش شیخ انصاری؛ چنان که نگاشته: «الفتها حين قرأتنا هذه المسئلة عند شيخنا العلامة واستادنا الفهامة الفاضل التحرير البارع و المحقق

القدم الطبيعي ...
 خط: نستعلیق ناخوانا، کا: ابراهیم، تا: ۹۹۴ ق؛ مصحح؛ کاغذ: اصفهانی، جلد: تیماج، ۲۸ گ (۱۱۷-۱۲۴)، ۲۱ سطر (۱۵×۶)، اندازه: ۱۸۲-۲۰/۳×۱۱ سم [ف: ۱۸۲-۱۹]

نفی التشییه (رسالة فی) = رسالة الى ابی الولید
محمد بن احمد بن ابی داود فی نفی التشییه / کلام و اعتقادات / عربی
nafy-ut taṣbīh (r.-un fī) = r.-un ilā abi-l walīd
 muḥammad ibn-i aḥmad ibn-i abi dāwūd fī nafy-it taṣbīh

جاحظ، عمرو بن بحر، ۱۵۰ - ۲۵۵ قمری
 jāhez, ‘amr ebn-e bahr (768 - 870)
 چاپ: در رسائل الجاحظ، الرسائل الكلامية (بیروت، دار و مکتبة الهلال: ۱۹۸۷)

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۵۱۷/۷-۵
 نسخه اصل: داماد ابراهیم پاشا ش ۹۴۹؛ بی کا، بی تا؛ ۸ گ (۱۴۵-۱۴۶) [۴۹۴-۱] [فیلمها ف: ۴۹۴]

نفی تشکیک الذاتیات / فلسفه / عربی
nafy-u taṣkīk-iddātīyāt

به درخواست: میر غلام محمد رساله‌ای است متوسط در تقریر دلایل بر نفی تشکیک ذاتیات بالنسبة الى ماهی ذاتی له که به نظر وی در کتاب‌های پیشینیان مهم و متروک مانده است. مؤلف این رساله در زمانی که به تدریس حاشیه جلالیه بر شرح جدید تجرید اشتغال داشته به خواهش «میر غلام محمد» شاگردش نگاشته و دریک («مقدمه» و سه «فصل» ویک «خاتمه» تنظیم کرده؛ المقدمة [موضوع البحث]؛ فصل ۱. در دو مقصد: ۱) فی تعريف التشکیک و تقسیمه إلى اقسامه، ۲) فی الفرق بين حمل الذاتی والعرضی؛ فصل ۲. فی تقریر دلایل هذا المطلب (سه مقام)؛ فصل ۳. فی كيفية مخالفه الاشد والضعف (دو موقف)؛ خاتمه: تشمل على تنبیهات (چهار تنبیه).

قم؛ مسجد اعظم؛ شماره نسخه: ۲۹۱۵/۱
 آغاز: نحمدك يا من تقدس ثوبته عن الشكك. ونعته عن التركب والتفسكك. جل جنابك عن التكيف فلا يعتريك تضعف والاشتداد. وعلت ساحتك عن التكمم؛ انجام: واقتضاوه لامر آخر غير ما يقتضيه المطلق وهو [...] ليس محدوداً ولنختم الكلام ههنا حاماً لرب العالمين مصليا على رسوله الامين واله المعصومين قایلاً رب زدنی علمًا والحقنی بالصالحين
 خط: نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۱؛ محشی از مؤلف با امضای «منه